

Mi-e dor de cineva ca tine & Cuvinte cu vedere la cer

Gerra Orivera

Mi-e dor de cineva ca tine

* Nicolae Rolea*

Mi-e dor de cineva ca tine

Și iar aștept și iar te vreau;

Degeaba am o stea întreagă

Pe-o bancă singur dacă stau.

Mi-e dor de cineva ca tine,

Dar tu nu vii, nimic nu zici...

Si iar în mine plâng destine

În nopți cu mii de licurici.

Mi-e dor de cineva ca tine,

Măcar un pic să te zăresc

Aș înflori în crinul toamnei

Doar ție să mă dăruiesc.

Mi-e dor de cineva ca tine,

Ca-n ochii tăi să ard mocnit...

Să stau când se trezesc cireșii

Ca floare în păru-ți despletit.

Mi-e dor de cineva ca tine

Cu ochii tandri ca de stea,

Iar dacă treci pe lângă mine

Măcar îmi lasă... umbra ta!

25.03.2012

Cuvinte cu vedere la cer

* Gerra Orivera*

dacă ți-e dor de mine

deschide-mi fereastra cuvintelor iubite

copertile spațiului îți vor deveni poeme pentru că-n mine se naște

taina fântânilor și cât de supuși pot fi dragonii de gheață

doar eu pot decide

POEZII ONLINE

aproape mi-e spaimă de cât necuprins pot cuprinde în octave cât de adâc
mi-e respirul chiar dacă nimeni nu crede ce ușor pot păși
peste hăuri

tu știi

tavanul lumii poate lăsa moloz în silabe eu ies ținându-te-n atriu
ca pe-o icoană și scările beznei n-o să-mi rănească glezna întoarcerii-n matcă
sunt însăși miracolul ce-aprinde esențele vibrația nemișcării din lucruri
nescrisele pulsuri penetrează urzeala declinărilor veșniciei
în genunchi de smerenie adun idolii pentru soclurile din ventricul
fii sigur că n-am să cobor sub pământ decât excavând cu brațe de curcubeie
interstițiul dintre inimi pentru altare

focuri ude îmi țâșnesc din artere și umplu celule

dunele pot dezvolta excrescențe osoase
purtate în ochiul furtunii precum ofrandele păgâne
eu aleg în ce portal nepângărit de viciul materiei te aștept cu pâine și sare
lacrima pe care rostogolesc îngerii vise
numai mie îmi deschide pățul între coaste înregistrează în piatră
sonoritatea secundelor pasul ce și-a uitat urma în geană
eu decid care ocean ne va agăța în gaică
infinitul

de sub pernă ies

corolele cărnii pe care pipăi suave căderi în ispită
zodia păcatului taie stelele pe din două
tu ești liantul iubite
ai grijă cantul oglinzii descuie zorii din palme imersiunea
pe linia mediană a albului nu te absolvă de umbră
adevărul trage țintit la convergența îndoielilor uneori te omoară
ca să-ți supună timpul frustrat din pupilă

doar între cearșafurile amorului moartea devine cheia perfectă
spre tine însuți

mireasma atingerii să-mbete lumea

flori în tornade scapă din unghie dumnezeu
scrijelindu-mi pe sân primăvara închisă în tine nu aștepta în tunica griului
dezrobirea
un pegas înhămat la un bob de rouă face turul arterelor tale amnezice
să-ți pot atinge cu suflet
aburul acelei chemări din demult invocate
detunate rodire de verde cărunț
fac implozie-n sămânță

deschide-mi fereastra cuvintelor iubite

POEZII ONLINE

pervazul poemului nostru
schimbă abisului codul numeric